

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

ifrån Herr Professorn D. Almqvist.

Högärde Herr Lektor, Günstige Herr Broder.

Den ginstiga Skrifvelsen af den 1. sidstledne innehåller så många behageliga ämnen, at jag knäpt kan förlåta mig sjelf, at hittills hafva dröjt med des besvarande. Känner mig nog sjelf, at icke erkänna huru litet jag bör taga til mig af det beröm, som min Bror behagat tillägga mig. Kan dock icke neka, at det smickrar mig, at hafva blifvit berömd af en så berömlig Man: Maxima laus est a laudato viro laudari. Hufvud ämnet i Min Brors Brev är så viktigt och angenämt, at det mera fyllsätter Hjertat än Pennan: det förra upfyldt af ömaste Känslor och Önskingar för våra L. Barn; den sednare instämmer födenstull uti allt, som min Bror derom täckes skriva: det är utgången af Slevanom, därför kunne vi ej annat, än derom tänka, hoppas och säga, allt godt. Ännu et ämne, som sätter mig sjelf i besjmerligaste förbindelse; jag menar de öfverfända intressante Nova Litteraria. Jag har nyligen erhållit Jaquetet, hvaruti de voro inlagda, och väntan derpå har förorsakat dröjningsmålet i denna min tackfägelse, hvilket min Bror benäget täckes ursähta. De många Nedomälen, som äfven deruti finnas af Min Brors outhörliga flit, arbetsamhet och allmänt kända Utskilning, styrka den tanka jag alltid haft, at min Bror sjelf bäst förtjänar det Namnet, som han tillagt aft. Hof-Rådet Warmholtz, at vara en af våre störste Svenske Litteratörer: jag må icke allenast säga den störste, utan en tid nästan den endaste; en mera tacksam efterverld, än tilläfsventyr den närvarande, sköde erkänna, at Min Bror varit den förste och börjat Epoque kårutinnans. Det är födenstull högtt angenämt, at både med Slägt och Vänskaps band blifva närmare förent med en Man, som är så väl förtjent af det Allmänna. Ingen ting skal födenstull vara mig angelägnare, än at vid alla tillfällen ådagalägga den fullkomneliga höfagsning och tillgifvenhet, hvarmed städs framhårdar

Min Världaste Broders

Triep, d. 12 Sept. 1791.

ödmjukaste Tjänare

E. J. Almqvist.

4
Svaret.

Min Hjärteligen Vördade Bröder

Mer än gunstiga Brev har jag riktigt inhändigat, jänkte det icke mindre graciosa ifrån Fru Syfter til min Dotter, för hvilka dubbla Gædermålen af Godhet emot mig. Men jag aflägger härmed ett min ödmjukaste och förbundnaste Tackfägelse.

Uti allt hvad på mig och min K. Hustru ankomma kan skälvisserligen och med glädje göras, för at bidraga til oss Carl Gustafsdyktfärlighet uti sin förestående Förbindelse med vår K. Dotter. Nu stå vi själfve uti full flyttning, och komme at bo på Regeringsgatan, således uti dessa våra älskade Durnö granfskaps.

Denna Rubning, både af Bibliothek och Slushåll, gör at vi hafve alla dagar händerna fulla med gjöromål, och at jag äfven som hastigast skrifver dessa rader.

Ack! Vördade Bröder! fatt mig icke så högt upp, i anseende til mina ringa och välmenta Tjenster emot vår literatur. De äro utomdes, uti, et dagligt aftagande, samt hvarvid ingen ting förloras: ty många unge och vitha skän skåda om både längre och färre än jag kunnat göra; hvilket icke heller är underligt: ty jag berjade skåda omkring mig, då Horisonten var trängre, djupet mindre. Jag söker nu utomdes komma allt mer i dignet, ståda ibland mina Papper, utgifra eller berga något undan förödeljen, och söka förvarings-ställe at det öföiga.

Af de Nyheter jag ännu låter i det Almäanna utgå, gör jag mig visserligen en heder och skyldighet af at efterhand upvakta med.

Min Hustru ber om sin ödmjukaste Hälsning til min kärafte Bröders hela Slud;

äfven som jag anhåller om min ödmjukaste Vördnads förmålan til Fru Syfter och vänskapofullaste Hälsning til alla de K. Cousinsnerne;

framhändandes med Respekt och hjertelig Tilgifvenhet

Min Vördade Bröder

Stockholm, d. 26 Sept. 1791.

ödmjukaste Tjenare
Gjorwell.